

[Justitsministeren.]

forhold, der har været fremdraget navnlig af det ærede medlem hr. Aksel Larsen.

Det ærede medlem har under debatten her i salen om Wright, Thomsen & Kiersagen — det er folketingstidende spalte 293 — rettet kritik mod, at rigsadvokaten i sin indstilling til ministeriet har omtalt de overpriser på tømmer, som jeg før opregnede, med udtrykket: „varierende fra 5 til 15 pct., undertiden noget mere“. Det ærede medlem har med henvisning til en udtalelse fra prisdirektoratet, hvori der omtales overpriser på op til 70 pct., betegnet rigsadvokatens indstilling som positiv forkert.

Det, der lå til grund for rigsadvokatens indstilling, var, som jeg har nævnt, den endelige udtalelse fra prisdirektoratet om de foretagne prisundersøgelser. Det er rigtigt, at prisdirektoratet i en tidligere erklæring havde omtalt overpriser på op til 70 pct. Det drejer sig imidlertid her om det samme firma, om hvilket prisdirektoratet i sin endelige udtalelse siger, at priserne har været mindst 25 pct. for høje i gennemsnit.

Man kan selvfølgelig altid diskutere, om det udtryk, rigsadvokaten har anvendt for at sammenfatte de beregnede overpriser, er rammende. Det har imidlertid været ganske uden betydning. Rigsadvokaten har ikke stukket noget under stolen overfor ministeriet. Prisdirektoratets skrivelser og revisionsberetningen var tilstede og er nøje gennemgået i ministeriet, og ministeriet har selvstændigt taget stilling til, hvilken betydning der kunne tillægges disse overpriser. Man fandt imidlertid i ministeriet, at den omstændighed, at der var betalt overpris for visse materialer, ikke under de givne omstændigheder kunne medføre, at firmaets samarbejde med værnemagten betegnede som utilbørligt, således at det kunne begrunde, at der rejstes tiltale for overtrædelse af værnemagerloven.

Under debatten den 29. oktober citerede det ærede medlem hr. Aksel Larsen til indledning af folketingstidende 1946—47 spalte 5098 en udtalelse af min forgænger i embedet gående ud på, at rigsadvokaten selvstændig havde taget bestemmelse om, at der ikke var mulighed for at gennemføre en sag til dom, og at rigsadvokaten derefter havde forelagt sagen for justitsminister Elmquist, som også havde ønsket at se sagen for at skønne over, hvorvidt der var grundlag for tiltale. Da den daværende justitsminister, som han sagde, ikke kunne komme til andet resultat end

rigsadvokaten, men måtte give rigsadvokaten fuldstændig ret i hans opfattelse, tilsluttede ministeren sig hans — altså rigsadvokatens — standpunkt.

Den ærede ordfører nævnte dernæst, at sagens henlæggelse vakte overraskelse, og at der siden er sivet noget ud igennem det jerntæppe, der i denne sag har omgivet rigsadvokaturen og justitsministeriet. Det, der var sivet ud, var ifølge det ærede medlem hr. Aksel Larsen følgende. For det første var efterforskningen i sagen ikke tilendebragt, men kun lige påbegyndt. For det andet var det oplyst, at der ved store tømmerleverancer var givet overpriser på 60—70 pct., at firmaet havde bestræbt sig energisk for at fremskynde arbejderne for tyskerne, og at firmaet havde udvist anstødeligt initiativ med hensyn til nye værnemagtsarbejder, bl. a. på Bornholm. For det tredje var den foreløbige revision udført ubetyrghende. For det fjerde havde firmaet selv måttet betale udgifterne til revisionen. For det femte var det oplyst, at den af anklagemyndigheden ansatte revisor Bøytler ikke havde bestilt stort andet end at sabotere statsadvokatens arbejde. For det sjette kom det ærede medlem med et groft udfald mod revisor Bøytler, som den højtærede formand påtalte, og for det syvende vendte det ærede medlem tilbage til det første punkt, at efterforskningen ikke var ført til ende.

Derefter redegjorde jeg for sagens behandling, så godt jeg kunne gøre det for en sag, som jeg ikke har haft noget at gøre med. Jeg oplyste, at når en sag er sluttet, sådan som Wright, Thomsen & Kiersagen er det, er der ingen anden mulighed for sagens genoptagelse, end tilfældet ville have været, hvis sagen havde været afgjort ved endelig dom, nemlig at der kommer til at foreligge nye beviser af vægt, og jeg redegjorde for, hvorfor der efter mit skøn ikke kunne gøres andet end det, jeg havde gjort, at foranledige, at prismyndighederne foretog en gennemgang af samtlige betalte priser for at konstatere, hvad der muligt måtte være af overpriser. Det ærede medlem var ikke tilfreds med, hvad jeg havde sagt. Det ærede medlem uddybede sin kritik af revisor Bøytler med en henvisning til, at højesteretssagfører Ejvind Møller i 1945 offentlig havde betegnet hr. Bøytlers revision i Ydingsagen som bestilt og urigtig, og med en henvisning til, at prisdirektoratet for nylig har sendt en klage til rigsadvokaten over revisor Bøytlers virksomhed i en anden sag. Dernæst påstår det ærede medlem, at revisor Bøytler efter pres af rigsadvokaten var